

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Samorządu Terytorialnego
i Polityki Regionalnej
STR-020-1-2010

Druk nr 2770
Warszawa, 21 stycznia 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o lecznictwie
uzdrowiskowym, uzdrowiskach
i obszarach ochrony uzdrowiskowej
oraz o gminach uzdrowiskowych.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Bronisław Dutka.

Przewodniczący Komisji

(-) Bronisław Dutka

USTAWA
z dnia 2010 r.

**o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach
i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych**

Art. 1.

W ustawie 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2007 r. Nr 133, poz. 921 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 11 w brzmieniu:
„11) tereny zieleni - powierzchnie gruntu pokryte roślinnością trwałą lub sezonową,”
- 2) w art. 19 w ust. 1:
  - a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) potwierdzenie spełnienia warunków koniecznych do nadania danemu obszarowi statusu uzdrowiska albo statusu obszaru ochrony uzdrowiskowej i utrzymania tego statusu;”,
  - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) opiniowanie planów zagospodarowania przestrzennego dla stref ochronnych o których mowa w art. 38 ust. 1;”;
- 3) art. 33 otrzymuje brzmienie:
„Art. 33. 1. Granice obszaru, któremu został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej zostają administracyjne wydzielone i oznaczone.
2. Gmina ma obowiązek oznaczyć granice uzdrowiska na drogach dojazdowych do uzdrowiska i dla obszaru ochrony uzdrowiskowej.
3. Granice obszaru, któremu został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej mogą pokrywać się z granicami administracyjnymi miast, gmin lub jednostek pomocniczych.”;
- 4) w art. 38:
  - a) w ust. 1 w pkt 1:
    - zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„strefę „A” obejmującą obszar, na którym są zlokalizowane lub planowane zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, a także inne obiekty służące lecznictwu uzdrowiskowemu lub obsłudze pacjenta lub turysty, w szczególności: pensjonaty, restauracje lub kawiarnie, dla której procentowy udział terenów zieleni wynosi nie mniej niż 65%,”;
    - lit. i otrzymuje brzmienie:
„i) lokalizacji parkingów w liczbie miejsc postojowych większej niż 15 % miejsc sanatoryjnych w obiekcie,”;

- lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) lokalizacji obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z odrębnymi przepisami, z wyłączeniem: dróg publicznych, sieci elektro-energetycznej, kanalizacji wodociągowej, teletechnicznej, gazowej, kotłowni gazowych i olejowych, wykonywania wierceń za wodą termalną i leczniczą i innych niezbędnych do budowy infrastruktury uzdrowiska obiektów,”

- w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. n w brzmieniu:

„n) instalowania tablic i urządzeń reklamowych oraz informacyjnych, jeżeli ich wygląd i forma nie została uzgodniona z właściwymi organami gminy na terenie której znajduje się uzdrowisko;”

b) w ust. 1 w pkt 2:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„strefę „B”, dla której procentowy udział terenów zieleni wynosi nie mniej niż 50%, obejmującą obszar przyległy do strefy „A” lub stanowiący jej otoczenie, który jest przeznaczony dla niemających negatywnego wpływu na właściwości lecznicze uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowskiej oraz nieuciążliwych w procesie leczenia obiektów usługowych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych i komunalnych, budownictwa mieszkaniowego oraz innych związanych z zaspokajaniem potrzeb osób przebywających na tym obszarze lub objęty granicami parku narodowego lub rezerwatu przyrody albo jest lasem, morzem lub jeziorem, przy czym w strefie ochronnej „B” zabrania się;”

- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni handlowej większej niż 400 m²,”

- lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wyřębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć sanitarnych i cięć pielęgnacyjnych, wynikających z planu urzędzeniowego lasu lub parku,”

- lit. f i g otrzymują brzmienie:

„f) prowadzenia robót melioracyjnych powodujących niekorzystne zmiany istniejących stosunków gruntowo-wodnych,

g) lokalizacji parkingów naziemnych o wielkości powyżej 70 miejsc postojowych, za wyjątkiem podziemnych i naziemnych parkingów wielopoziomowych”

c) w ust. 1 w pkt 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„strefę „C” przyległą do strefy „B” lub stanowiącą jej otoczenie, obejmującą obszar mający wpływ na zachowanie walorów krajobrazowych, klimatycznych oraz ochronę złóż naturalnych surowców leczniczych;”

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie;

„ust. 2) Gmina która na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia uzyska potwierdzenie możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowskiego na obszarze tej gminy, sporządza i uchwała miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla strefy „A” ochrony uzdrowskiej na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w terminie do 2 lat od dnia otrzymania tej decyzji.”

5) w art. 42 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia nadaje obszarowi ochrony uzdrowiskowej status uzdrowiska jeżeli obszar ochrony uzdrowiskowej spełnił wymagania, których mowa w art. 34 ust. 1”;

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych z dnia 28 lipca 2005 r. uchwalana była w warunkach szczególnych tj. w momencie kończenia swojej kadencji przez Sejm RP. W tej sytuacji ustawa w swoich rozwiązaniach nie do końca była precyzyjna i prawidłowa, a jej pośpieszne uchwalenie spowodowało powstanie szeregu nieprawidłowości, które dziś powodują ogromne problemy w stosowaniu przepisów ustawy. Najwięcej problemów dla gmin uzdrowiskowych stwarza przepis art. 38 ust. 2 ustawy o obowiązku uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego w terminie 2 lat od uzyskania statusu uzdrowiska. Ten zapis w ustawie spowodował, że w większości gmin został całkowicie wstrzymany proces inwestycyjny na obszarze uzdrowiska, a nawet całej gminy, (tam gdzie obszar uzdrowiska obejmuje całą gminę). Umieszczenie takiego zapisu w ustawie prowadzi bowiem do zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w gminach, które nie uchwałyły planu. Obowiązek zawieszenia postępowania wynika z art. 62 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jest natomiast rzeczą oczywistą, że procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania jest w Polsce bardzo długa, skomplikowana i kosztowna. Brak możliwości wydawania decyzji o warunkach zabudowy zrodził w chwili obecnej w wielu gminach potężne konflikty bowiem wstrzymał możliwość jakiegokolwiek inwestowania. To właśnie ta przesłanka i inne oczywiste błędy popełnione w ustawie skłaniają do jak najszybszej jej zmiany.

W art. 2 ust. 2 ustawy użyto terminu „tereny zielone”, choć jest to pojęcie prawnie nieo określone. Pochodzi z języka potocznego i nie ma ustalonego znaczenia prawnego. Nie wiadomo, czy pod tym pojęciem rozumieć należy „tereny zieleni”, o których mowa w art. 78 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, czy też „obszar biologicznie czynny”, o którym mowa także w ustawie uzdrowiskowej w art. 39 ust 4 pkt. 4 oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Proponuje się doprecyzowanie tego pojęcia tak, aby nie budziło wątpliwości interpretacyjnych. Następne zmiany są konsekwencją wcześniejszej zmiany.

W art. 19 ust.1 pkt.5 zmienia się jeden wyraz, wyraz który pozwala Ministrowi Zdrowia nadać uprawnienia do potwierdzenia spełnienia warunków koniecznych do „utrzymania” statusu uzdrowiska albo statusu obszaru ochrony uzdrowiskowej, gdyż w chwili obecnej Minister Zdrowia posiada tylko uprawnienie do potwierdzenia spełnienia warunków koniecznych do „nadania” danemu obszarowi statusu uzdrowiska. Tymczasem brak jest określenia uprawnienia Ministra Zdrowia do potwierdzenia warunków koniecznych „do utrzymania statusu uzdrowiska” dla uzdrowisk, które powstały z mocy prawa (art. 59 ustawy).

W art. 19 ust. 1 pkt. 8 wprowadza się zmiany zmierzające do ograniczenia obowiązku Ministra Zdrowia do uzgadniania planu zagospodarowania przestrzennego na całym obszarze uzdrowiska na rzecz *opiniowania* planu zagospodarowania przestrzennego dla stref „B” i „C”. Obecny zapis wprowadza obowiązek uzgadniania z Ministrem Zdrowia planu zagospodarowania przestrzennego dla stref „A”, „B” i „C”. W przypadku wielu uzdrowisk strefy te obejmują cały obszar gminy, co oznacza że Minister Zdrowia musiałby uzgadniać plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru uzdrowiska położonego zarówno w jednej miejscowości np. w Cieplicach Zdrój oraz dla całego szeregu innych miejscowości znajdujących się na obszarze gminy gdzie położone jest uzdrowisko. W praktyce oznaczałoby to, że Minister Zdrowia uzgadniałby plan zagospodarowania przestrzennego dla

całej Jeleniej Góry i uzdrowiska Cieplice- Zdrój, dla 23 miejscowości w gminie Połczyn-Zdrój, dla 8 miejscowości w gminie Krynica-Zdrój, 7 miejscowości w gminie Muszyna, dla 47 miejscowości w gminie Busko-Zdrój, a w skrajnych przypadkach nawet dla całego obszaru Krakowa. Takie rozwiązanie nie było intencją ustawodawcy tym bardziej, że obecne propozycje zmian w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym są zbieżne z przedstawioną propozycją.

Proponuje się nadanie nowej treści art. 33. Obecnie obowiązujący przepis zmusza gminy do utworzenia uzdrowiska na obszarze obejmującym całą gminę, miasto lub jednostkę pomocniczą, choć nie ma żadnych racjonalnych przesłanek, aby takie rozwiązanie stosować. Tym bardziej, że w rzeczywistości uzdrowisko zajmuje część obszaru gminy lub miejscowości, na terenie której jest położone. Granice obszaru uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej powinny być wytyczone w sposób naturalny, wynikający ze spełnienia przez dany obszar warunków ustawowych, niezbędnych do utworzenia uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej. Nie można wyznaczać granic sztucznie, bo wtedy prowadzi to do poważnych komplikacji prawnych i organizacyjnych. Do czasu uchwalenia w 2005 r. ustawy uzdrowiskowej uzdrowisko zajmowało albo obszar całej miejscowości, albo część takiego obszaru i tak było zdefiniowane w ustawie uzdrowiskowej z 1966 r. Podobne rozwiązania znajdują się w ustawodawstwie innych państw europejskich (np. Słowacja, Niemcy).

W art. 38 ust 1 proponuje się zmniejszyć wielkość terenów zieleni w strefach „A” i „B”. W obowiązującej ustawie przewidziano bardzo wysoki wskaźnik terenów zieleni, którego spełnienie w wielu uzdrowiskach jest praktycznie niemożliwe. W tej sytuacji należałoby rozpocząć proces likwidacji uzdrowiska, wobec niespełnienia wymogów ustawowych lub też wyznaczyć tereny do zalesień i zadrzewień, aby ten wymóg spełnić. W praktyce takie rozwiązanie jest niemożliwe.

W art. 38 ust. 1 pkt 1 ppkt „i” proponuje się podwyższenie wskaźnika liczby miejsc postojowych przy obiektach sanatoryjnych i hotelowych gdyż obecny wskaźnik (10 % liczby miejsc) jest absolutnie niewystarczający. Ponadto przy wielu obiektach już istnieją parkingi o dużo większej ilości miejsc postojowych. Istnienie parkingu podwyższa standard obiektu i przy obecnym stanie technologii nie stanowi większej uciążliwości dla osób leczonych.

W art. 38 ust. 1 pkt. 1, ppkt. „l” proponuje się wprowadzić nowy zapis, bo istniejący nie pozwala na realizację nawet podstawowej infrastruktury w gminie. Te odrębne przepisy, na które powołuje się ten przepis to Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 257 z 2004 r. poz. 2573), których stosowanie w tym przypadku nie pozwala na: budowę np. dróg publicznych, sieci elektro-energetycznej, sieci kanalizacyjnej, wodociągowej, gazyfikacyjnej, kotłowni olejowych czy gazowych zastępujących kotłownie koksowo-węglowe, wykonywania wierceń za wodą termalną i leczniczą itp. W cytowanym przepisie inwestycje te jedynie wymagają lub mogą wymagać sporządzenia „raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, ale tylko wtedy, jeżeli lokowane są poza uzdrowiskiem. W strefie „A” uzdrowiska, inwestycje te zgodnie z tak przyjętym zapisem ustawowym nie mogą być lokowane. Jest to zupełnie nieracjonalne, bo przecież nie taka była intencja ustawodawcy, aby nie pozwolić na realizację inwestycji infrastrukturalnych służących poprawie stanu środowiska naturalnego w uzdrowiskach. Tak więc eliminacja tego zapisu wydaje się być oczywista. Nowy zapis pozwoli na realizację infrastruktury w pełnym zakresie

W art. 38 ust. 1 pkt 1 dodaje się ppkt „n”, który ma na celu uporządkowanie przestrzeni publicznej w uzdrowiskach. Instalowanie tablic i urządzeń reklamowych w uzdrowisku ma bardzo ważne znaczenie z punktu widzenia walorów estetycznych uzdrowiska. Ma także wpływ na ogólny wizerunek urbanistyczno-przestrzenny uzdrowiska oraz bezpieczeństwo kuracjuszy i turystów. Dowolność w tym zakresie prowadzi do

obciążenia najbardziej cennej przestrzeni publicznej uzdrowiska ogromną ilością reklam i urządzeń reklamowych, które nie tylko psują wizerunek uzdrowiska, ale bardzo często prowadzą do zagrożeń w ruchu drogowym. Wizerunek i forma reklam powinna być uzgadniana z organami danej gminy na podstawie przepisów prawa budowlanego. Wprowadzenie tego zapisu spowoduje taki obowiązek.

W art. 38 ust. 1 pkt. 2 proponuje się wprowadzenie możliwości, aby strefa ochrony uzdrowiskowej B nie tylko stanowiła otoczenie strefy „A” (odpowiednio strefa „B” strefy „C”), ale też mogła przylegać do strefy „A”. Jest to niezbędne w wielu przypadkach gdzie strefy A nie da się otoczyć strefą „B” np. w Kołobrzegu strefa „A” przylega do morza.

W art. 38 ust. 1 pkt. 2 ppkt „b” doprecyzowuje się pojęcie powierzchni handlowej, a w ppkt „d” proponuje się rozszerzyć możliwość wyrębu drzew leśnych i parkowych. Zakaz wyrębu drzew leśnych i parkowych, w strefie w której aż 55 % obszaru stanowią obszary zielone, był zapisem nieprzemyślanym. Nie pozwala on nawet na niezbędne cięcia pielęgnacyjne, przebudowę drzewostanu czy prowadzenie właściwej gospodarki leśnej, czy parkowej. Taki zakaz mógłby w rezultacie doprowadzić do zachwiania równowagi ekosystemu leśnego. Propozycja nowego zapisu eliminuje istniejące nieprawidłowości.

W art. 38 ust. 1 pkt 2 ppkt „f” zaproponowany zapis prostuje oczywisty błąd. Prowadzenie robót melioracyjnych ma na celu „korzystne zmiany”, a nie „niekorzystne zmiany”, stąd wniosek o zmianę zapisu.

W art. 38 ust. 2. zawiera wymóg uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego od chwili uzyskania statusu uzdrowiska, niezależnie od trybu, w jakim to następuje. Tak więc zarówno „stare uzdrowiska”, jak i te powołane według regulacji nowej ustawy, mają obowiązek uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Często bywa tak, że obszar uzdrowiska znajduje się w granicach gminy i wówczas cała gmina (kilka lub kilkanaście sołectw i miasto) musi posiadać plan zagospodarowania przestrzennego. Ten zapis praktycznie paraliżuje działalność inwestycyjną w gminie. Zaproponowany zapis zmierza do tego, aby obowiązek uchwalenia planu (w określonym terminie) dotyczył tylko najbardziej chronionej strefy „A”. Pozostała część uzdrowiska w zakresie uchwalania planu podlegałaby ogólnym zasadom prawnym.

W art. 42 po ust. 2 dodaje się ustęp 2a, pozwalający na uzyskanie statusu uzdrowiska przez miejscowość posiadającą status obszaru ochrony uzdrowiskowej bez potrzeby przeprowadzenia nowego postępowania. Wprowadzenie tego zapisu pozwoli na płynne przekształcenie obszarów uzdrowiskowych w uzdrowiska, w momencie oddania do użytku zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, bez potrzeby przeprowadzania ponownej procedury przewidzianej dla uzyskania statusu uzdrowiska. Obecny zapis ustawy takiej możliwości nie przewiduje.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej i nie powoduje skutków finansowych dla budżetu Państwa.

Warszawa, 9 lutego 2010 r.

BAS – WAL – 142/10

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i
obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bronisław Dutka)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47 oraz Nr 81, poz. 998) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, ze zmianami). Zmiany dotyczą: definicji terenów zieleni, zadań ministra właściwego do spraw zdrowia, wyznaczania granic obszaru, któremu został nadany status uzdrowiska oraz warunków zagospodarowania stref ochronnych na obszarze uzdrowiska lub obszarze ochrony uzdrowiskowej.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień objętych projektem ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 9 lutego 2010 r.

BAS – WAL – 143/10

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o
lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej
oraz o gminach uzdrowiskowych (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Bronisław Dutka) jest projektem ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu
Sejmu

Projekt ustawy zmierza do zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, ze zmianami). Zmiany dotyczą: definicji terenów zieleni, zadań ministra właściwego do spraw zdrowia, wyznaczania granic obszaru, któremu został nadany status uzdrowiska oraz warunków zagospodarowania stref ochronnych na obszarze uzdrowiska lub obszarze ochrony uzdrowiskowej.

Projekt ustawy nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski